

## **O pristupanju Hrvatske Europskoj patentnoj konvenciji**

Hrvatski je Sabor donio Zakon o potvrđivanju Konvencije o priznavanju europskih patenata (Europska patentna konvencija) i Akta kojim se mijenja Konvencija o priznavanju europskih patenata (Europska patentna konvencija), te Zakon o potvrđivanju Sporazuma o primjeni članka 65. Europske patentne konvencije. Oni su objavljeni u "Narodnim novinama – Međunarodni ugovori", broj 8, od 24. kolovoza 2007. godine.

Dana 31. listopada 2007. godine je Vlada Republike Hrvatske uručila Vladi Savezne Republike Njemačke Ispravu o pristupu naše zemlje Europskoj patentnoj konvenciji (dalje: EPC ili Konvencija) i Aktu kojim se mijenja EPC. Tim je činom EPC stupila na snagu u Republici Hrvatskoj i to na dan 1. siječnja 2008. godine.

Od toga datuma Hrvatska se, zajedno sa Norveškom, pridružila ostalim članicama Europske patentne organizacije (EPO), koju u ovom trenutku čine sveukupno 34 zemlje:

Austrija, Belgija, Bugarska, Hrvatska, Cipar, Češka Republika, Danska, Estonija, Finska, Francuska, Njemačka, Grčka, Mađarska, Island, Irska, Italija, Latvija, Lihtenštajn, Litva, Luksemburg, Malta, Monako, Nizozemska, Norveška, Poljska, Portugal, Rumunjska, Slovačka, Slovenija, Španjolska, Švedska, Švicarska, Turska i Velika Britanija.

Prilikom podnošenja europske patentne prijave, sve države ugovornice koje su stranke Konvencije u trenutku podnošenja europske patentne prijave (uključujući dakle i Hrvatsku), kao i države proširenja (Albanija, Bosna i Hercegovina, Srbija i Makedonija), smatraju se naznačenima u zahtjevu za priznanje europskog patenta.

Važno je napomenuti da će EPO svim podnositeljima koji žele našu zemlju naznačiti i prije stupanja na snagu EPC to i omogućiti, pa će naznaka Republike biti moguća za sve prijave podnesene tijekom mjeseca prosinca 2007. godine, s datumom podnošenja 1. siječnja 2008. godine, pod uvjetom da to izričito zatraže.

Kako je Europski patentni ured (dalje: EPO, prema izvornoj kratici) također član Ugovora o suradnji na području patenata (PCT), prilikom podnošenja međunarodne prijave može se naznačiti EPO kao i svaka druga država članica PCT-a. Prijava tada vrijedi u svim zemljama članicama EPC-a.

To drugim riječima znači da svaki zahtjev za podnošenje međunarodne prijave na obrascu PCT/RO/101, podnesen na ili nakon 1. siječnja 2008. godine, automatski uključuje naznaku Republike Hrvatske kao nove zemlje članice EPC-a, u svrhu dobivanja europskog patenta.

### *Sporazum o suradnji i proširenju*

Sporazum između Vlade Republike Hrvatske i Europske patentne organizacije o suradnji na području patenata (Sporazum o suradnji i proširenju) prestaje vrijediti stupanjem na snagu EPC-a. Stoga nakon 1. siječnja 2008. godine više nije moguće naznačiti Hrvatsku kao zemlju na koju se proširuju učinci europskih prijava patenata i europskih patenata, ali će se sustav proširenja i dalje primjenjivati na europske i međunarodne prijave koje su podnesene u vremenskom intervalu od 1. travnja 2004. (dan stupanja na snagu Sporazuma o suradnji i proširenju) do 1. siječnja 2008. godine, kao i na sve europske patente priznate temeljem takvih prijava.

## *Europska patentna prijava*

Europska prijava može se podnijeti EPO-u direktno, ali i putem Zavoda, na jednom od tri službena jezika Europskog patentnog ureda - engleskom, njemačkom ili francuskom.

Za potrebe utvrđivanja datuma podnošenja, prijavitelj prijavu može podnijeti na bilo kojem jeziku, tako i na hrvatskom, ali je u roku od dva mjeseca od podnošenja prijave mora prevesti na jedan od službenih jezika EPO-a, da bi se postupak po njoj mogao nastaviti.

Europska patentna prijava podnesena putem Zavoda imat će isti učinak kao da je istog datuma podnesena Europskom patentnom uredu, pod uvjetom da ju Zavod u skladu s odredbama Europske patentne konvencije pravodobno proslijedi EPO-u.

Za podnošenje prijave, kao i za ostale radnje u postupku, podnositelji moraju plaćati pristojbe propisane Pravilnikom o pristojbama. Pristojbe koje se plaćaju EPO-u, uključujući one za europsku patentnu prijavu podnesenu nacionalnom tijelu, moraju biti **plaćene u eurima, izravno EPO-u.**

Prijavitelj koji ima prebivalište ili sjedište u državi ugovornici, pred Europskim patentnim uredom nastupa sam, ili putem europskoga patentnoga zastupnika ako tako odluči.

U roku od tri mjeseca od datuma objave podatka o priznavanju europskog patenta u Europskom glasniku, njegov je nositelj dužan, želi li zaštitu europskog patenta potvrditi i u našoj zemlji, dostaviti Zavodu zahtjev za upis europskog patenta u registar patenata DZIV-a, patentni spis europskog patenta kako je objavljen u Europskom glasniku, prijevod tog patentnog spisa na hrvatski jezik te platiti upravne pristojbe i naknade troškova za objavu i tiskanje toga prijevoda.

Europski patent u kojem je naznačena Republika Hrvatska, uz ispunjenje navedenih pretpostavki, daje od datuma objave podatka o njegovu priznavanju od strane EPO-a ista prava koja bi bila dana i nacionalnim patentom priznatim prema nacionalnom Zakonu o patentu.

U odnosu na europsku patentnu **prijavu** EPO-u se plaćaju pristojbe za održavanje za treću i svaku iduću godinu, računajući od datuma podnošenja prijave. Pristojbe za održavanje europskih **patenata** plaćaju se Zavodu za godine koje slijede nakon godine u kojoj je objavljen podatak o priznavanju europskog patenta.

Na europske prijave patenta i europske patente koji u skladu s odredbama EPC-a i važećih odredbi Zakona o patentu imaju učinak u Republici Hrvatskoj, primjenjuje se EPC i njen Provedbeni pravilnik.

Detaljne informacije o postupku mogu se pronaći:

- u informacijskoj publikaciji EPO-a «Kako ostvariti Europski patent», Vodič za prijavitelje, Dio 1, XI izdanje (raspoloživoj na hrvatskom jeziku na internetskim stranicama Zavoda – izvorno izdanje na engleskom raspoloživo na stranicama EPO-a);
- na stranicama Europskog patentnog ureda: <http://www.epo.org/index.html>.

Jasminka Adamović, dipl.iur,  
načelnica u Sektoru za patente